G. III
359

പുണ്യസോപാനം

"S. H. C. League"
Series No. 123] [February

Jubilee Memorial Press.
Puthenpally Seminary, Verapoly
1932

തർജ്ജമ.

എച്ച്. ബെല്ലക്ക് അവർകളാൽ വിരചിതമായ "The Catholic Church and History" എന്ന ഗ്രന്ഥം മലയാളഭാഷയിലേക്കു വി. എസ്സ്. എം. എന്നൊരാൾ വിവർത്തനം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായും, ആഡ്രിയൻ ഫോർട്ടസ്ക്യൂ അവർകളുടെ കൃതിയായ "The Early Papacy" ലിഗിന്റെ ഒരു മാന്യമിത്രം തർജ്ജമ ചെയ്തു വരുന്നതായും ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

"THE DIVINE COUNSELLOR"

വിശ്രുത അമേരിക്കൻ ഗ്രന്ഥകാരനായ Father Martin Scott, S. J. അവർകളുടെ "The Divine Counsellor" എന്ന പുസ്തകം ലിഗിന്റെ വരിക്കാരിലൊരാൾ മലയാളത്തിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തു വരുന്നതായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഒരു കർത്താവും ഒരു വിശ്വാസവും.

ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയിലെ ഒരുത്തമ വൈദികസന്ന്യാസിയും സുപ്രസിദ്ധ മതപ്രസംഗകനുമായിരുന്ന റവ. വെർണൻജോൺസനാൽ വിരചിതമായ "One Lord One Faith" എന്നവിശ്വവിഖ്യാതമായ ഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കാത്തവർ ആരുണ്ട്! പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം ഇന്നു പതിനൊന്നു ഭാഷകളിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുകയും മൂലഗ്രന്ഥത്തിനു രണ്ടു മാസത്തിനുള്ളിൽ പതിനൊന്നു പതിപ്പുകൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ മലയാളവിവർത്തനം "ഒരു കർത്താവും ഒരു വിശ്വാസവും" എന്ന പേരിൽ ഇതാ പുറത്തായിരിക്കുന്നു. വില. ന്യൂനം. ന്യൂപൈ.

തർജ്ജമ.

Fr. Vernon & his Critics—by G. T. Mac Gillivray, M. A. എന്ന പുസ്തകം ലിഗിന്റെ ഒരു മാന്യ മിത്രം തർജ്ജമ ചെയ്തു വരുന്നതായി അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

St. Antony's Always Travancore

പ്രസാവന.

ലൌകിക വ്യവഹാരങ്ങളിൽ വിജയ ലബ്ധിക്കായി നാം പ്രായേണ ആദർശപുരുഷന്മാരെ സ്വീകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ സർവ്വപ്രധാനമായ ആത്മരക്ഷ സുസാധ്യമാക്കുന്നതിന് ചില പുരുഷോത്തമന്മാരെ മാർഗ്ഗദർശികളായി വരിക്കേണ്ടതു് എത്രയും ആശാസ്യമായ ഒന്നാണ്. എന്നാൽ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിൽ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗദർശികൾ ആയിരിക്കേണ്ടതു് ആരെല്ലാമാണ്? ഈ പ്രശ്നത്തിനു്, പലരും നമുക്കു മാർഗ്ഗദർശിത്വം വഹിക്കുന്നുണ്ടു് എന്നുപറയാം. എന്നാൽ ഇവരിൽ, പ്രാഥമ്യവും പ്രാധാന്യവും അർഹിക്കുന്നതു് സർവ്വഗുണനിധിയായ ക്രിസ്തുതന്നെ എന്നു് എല്ലാവരും സംവദിക്കും. ഈ ദിവ്യഗുരുവിനെ യഥോപയുക്തം അനുകരിച്ചു് സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരും ഏതദ്വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗദർശികളത്രെ. നമ്മെപ്പോലെ ജഡസംബന്ധികളായ ഈ വിശുദ്ധന്മാർ, ഈശോയെ എപ്രകാരമാണു് സുഗമമായി അനുകരിക്കേണ്ടതെന്നു് അവരുടെ ജീവിതനിദർശനം വഴി നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം തന്റെ പരിപാവനവും പരമോൽകൃഷ്ടവുമായ ജീവിതത്താൽ ഏവർക്കും ഉത്തമമാതൃകയായി പരിലസിച്ചിരുന്ന ഒരു വിശുദ്ധനത്രെ നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയരഹസ്യം എന്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നുവെന്നു പ്രത്യക്ഷമാക്കുകയാണു് ഈ ലഘുലേഖകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. വി. അന്തോനീസ് (St Antony) കത്തോലിക്ക് റെജിസ്റ്റർ (Catholic Register) കത്തോലിക്ക് നാനാമുഖ ജ്ഞാനകോശം (Catholic Encyclopidea) മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ഇപ്പുസ്തകം എഴുതുന്നതിനു് സഹായകങ്ങളായി തീർന്നിട്ടുണ്ടു്.

ഇതിൽ പ്രസാവിച്ചിട്ടുള്ള ഈ പുണ്യാത്മാവിന്റെ ഗുണഗണങ്ങൾ—വിജയമുടി ചൂടുന്നതിനു് കാരണമായിത്തീർന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണപൌഷ്കല്യങ്ങൾ— നാം ഓരോരുത്തരും കണ്ടുപഠിക്കുന്നതിനു് ഉദ്യമിക്കേണ്ടതാണു്. ഇപ്പോൾ ഭാഗ്യത്തോടെ വാഴുന്ന നമ്മുടെ പരി. പിതാവു് നമ്മോടു് ആവശ്യപ്പെടുന്നതും ഇതുതന്നെ. വി. അന്തോനീസിന്റെ സംപൂജ്യത

വർഷം പ്രമാണിച്ച് പരി. പിതാവു, പാദുവാമെത്രാനയച്ചിരുന്ന സന്ദേശത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരുന്നു. "എല്ലാവിശ്വാസികളെയും ഉദ്ദേശിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതീട്ടുള്ള സംഗതികളെ അവർ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കി, അവയെ വി. അന്തോനീസിന്റെ മാധ്യസ്ഥം വഴിയായി പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ വരുത്തുന്നതിനു് സർവ്വേശ്വരൻ അവരെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ" "നാം വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി ബഹുമാനിക്കുന്നവരെ, അനുകരിക്കുന്നതിൽ വിമുഖന്മാരാകാതിരിക്കാം" എന്നതത്രെ വി. ആഗുസ്തീനോസു് ഉപദേശിക്കുന്നതു്.

ആകയാൽ ലോകം മുഴുവന്റേയും ബഹുമതിക്കു് പാത്രീഭൂതനായിരിക്കുന്ന വി. അന്തോനീസിൽ നിസ്സീമമായി വിളങ്ങിയിരുന്ന സദ്ഗുണങ്ങൾ യഥാശക്തി അനുകരിക്കുന്നതിനു് നമുക്കു് ഉദ്യുക്തരാകാം. സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു് കയറുന്നതിനുള്ള ഉത്തമസോപാനം പുണ്യാഭ്യസനംതന്നെ.

എന്നു്

J. V.

A. M. D. G.

പുണ്യസോപാനം

വി. അന്തോനീസിന്റെ വിജയരഹസ്യം

"വി. അന്തോനീസ്, പാടുവായിലെ പുണ്യവാൻ മാത്രമല്ല, ലോകം മുഴുവനേയും വിശുദ്ധനത്രെ" Leo. xiii.

ക. പ്രാരംഭം.

പ്രഭാതം തെളിഞ്ഞു പ്രകാശിച്ചു. ബാലാർക്കൻ തന്റെ സപ്തവർണ്ണമയങ്ങളായ കിരണകരങ്ങളെ നീട്ടി ഈ ദിവസത്തെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. പക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ മധുരമേറിയ കളകളസ്വനങ്ങളാൽ ഈ ദിനത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. പുഷ്പവാഹികളായതരുക്കൾ മനോജ്ഞമായ ശാഖാകരങ്ങൾ ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് ഈ പ്രഭാതത്തിനു സ്വാഗതം അരുളുന്നു. മന്ദമാരുതൻ സ്പൊലേറൊ (Spoleto) ദേവാലയത്തിന്റെ പരിസരങ്ങളിലുള്ള സുരഭില കുസുമങ്ങളിൽനിന്നു പരിമളപരാഗപടലത്തെ കവർന്നെടുത്തു, സമീപസ്ഥലമെല്ലാം കോരിച്ചൊരിഞ്ഞു, സൗരഭ്യത്താൽ ഈ ദിനത്തെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ ഈ പ്രഹർഷപ്രദർശനത്തെവിട്ട്, സ്പൊലോറൊ (Spoleto) ദേവാലയത്തെത്തന്നെ ഒന്നു വീക്ഷിക്കാം. നാനാദിക്കുകളിൽനിന്നു ജനൌഘം ഈ സ്ഥലത്തേയ്ക്കു പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിന്റെ അകത്തും പുറത്തുമുള്ള വിതാനം, പ്രേക്ഷകജനങ്ങളെ വിസ്മയഭരിതരാക്കുന്നു. ദേവാലയത്തിന്റെ മുറ്റുമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ, തോരണങ്ങൾ പൂക്കുലകൾ, പുഷ്പലതാഹാരങ്ങൾ, എന്നിവകളാൽ ആവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൊടിക്കൂറകൾ, ചെറുകൊടികൾ, എന്നിവ

ഇളങ്കാറ്റിൽ ഇളകി മന്ദംമന്ദം തുള്ളിക്കളിക്കുന്നു. ഈ ദിനത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം എന്തായിരിക്കും? എന്തെങ്കിലും മഹത്കർമ്മം ആ ദേവാലയത്തിൽ നടക്കുവാൻ പോകുന്നുവൊ? അദ്ഭുതപൂർവ്വവും ആഹ്ലാദഭരിതവുമായ ഒരു സംഭവം അവിടെ നടക്കുവാൻ പോകുന്നു. തിരുസ്സഭാചരിത്രത്തിൽ മുദ്രണം ചെയ്യപ്പെടേണ്ട ഒരു സംഭവംതന്നെ. ഒരു ഫ്രാൻസിസ്കൻ സഭാംഗമായി, തപസ്സിലും ജപത്തിലും ജീവിതം നയിച്ച്, ഒരു കൊല്ലംമുമ്പ് കത്താവിൽ നിദ്രയടഞ്ഞ അന്തോനീസ് എന്ന സന്ന്യാസവര്യനെ 'പുണ്യാത്മാവ്' എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യുവാൻ ൯-ാം ഗ്രിഗോരിയോസ് പാപ്പാ ആഗതനാകുന്നുവത്രെ.

മണി എട്ടായപ്പോഴേക്കു് വിസ്താരമേറിയ ദേവാലയവും അതിന്റെ പാർശ്വഭാഗങ്ങളും

"ഒരുപിടി മണൽ വാരിത്തെള്ളി മേല്പോട്ടെറിഞ്ഞാൽ
ഒരു തരി മണൽപോലും താഴെവീഴാത്തവണ്ണം"

ജനവ്യൂഹത്താൽ നിറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. പാപ്പായുടെ ആഗമനത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുന്ന മണിനാദം മുഴങ്ങിത്തുടങ്ങി. സന്തോഷനിർഭരതയെ ധ്വനിപ്പിക്കുന്ന ബഹുവാദ്യങ്ങളുടെ ഘോഷവും കതനാവുകളുടെ മേഘധ്വനികളും മുഴങ്ങി: ഇതാ മാർപ്പാപ്പാ പരികർമ്മികളാൽ പരിസേവിതനായി, കരുണാമസൃണവും പ്രേമസംപൂർണ്ണവുമായ കടാക്ഷവീക്ഷണങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെമേൽ ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ട് മന്ദംമന്ദം ദേവാലയത്തിലേക്കു് പ്രവേശിക്കുന്നു.

അനന്തരം, നാമകരണ പ്രഖ്യാപനത്തിനുള്ള ഒരുക്കവും ധൃതഗതിയിൽ നടക്കുന്നു:— കത്തുന്ന ഓരോ തിരി ജനങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും വഹിക്കുന്നു. സർവ്വത്ര ഭക്തിമയം. ദൈവസ്തോത്രഗീതങ്ങൾ മാറെറാലിക്കൊള്ളുന്നു. ഇതിനെറശേഷം പാപ്പാ സകല അധികാരചിഹ്നങ്ങളോടുകൂടി "അന്തോനീസ്സ് ലോകദൃഷ്ട്യാ സാധാരണക്കാരനായിരുന്നെങ്കിലും ആന്തരികമായി ഒരസാധാരണ പുരുഷനായിരുന്നുവെന്ന് ഇതാ അദ്ദേഹം തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. ആയതിനാൽ നാം ഇദ്ദേഹത്തെ പുണ്യാത്മാവായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു." എന്ന് ഉച്ചൈസ്വരം പ്രസ്താവിച്ചു.

ഈ മഹാദിനം ഇന്നോ ഇന്നലെയോ അല്ല. ഏകദേശം മാണ്ട് പൊതക്കൊസ്താദിവസമായിരുന്നു. വിശുദ്ധന്റെ, മരണത്തിന്റെ എഴുനൂറാം ശതാബ്ദജൂബിലി സാഘോഷം കൊണ്ടാടിയതു ഈ കഴിഞ്ഞ ജൂൺമാസത്തിൽ ആയിരുന്നല്ലൊ. കത്തോലിക്കാലോകം മുഴുവനും ഈ മഹാമഹത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ജൂബിലിദിവസങ്ങളിൽ, നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു തീർത്ഥയാത്രക്കാർ അഹമഹമികയാ ഈ വിശുദ്ധന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ ഓടിക്കൂടിയിരുന്ന കാഴ്ച കാണേണ്ടതുതന്നെയായിരുന്നു. ഈ സൂരണാർഹമായ ജൂബിലി പ്രമാണിച്ച്, പരിശുദ്ധപിതാവു് ഒരു സുദീർഘമായ തിരുവെഴുത്തു പാടുവാമെന്നാണ് അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 'അന്തോനിയാന സൊളെമ്നിയാ' (Antoniana Solemnia) എന്നായിരുന്നു ആ സന്ദേശത്തിന്റെ പേർ. ഈ അനർഘലേഖനത്തിന്റെ മിക്ക ഭാഗങ്ങൾ ഇതിൽ അന്യത്ര ചേർത്തിട്ടുമുണ്ട്.

നമ്മുടെ കഥാനായകനെ വിശുദ്ധൻ എന്ന് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തത് അദ്ദേഹം മരണമടഞ്ഞതിനുശേഷം ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടാണു്. അന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്ന നിരവധി അദ്ഭുതങ്ങളിൽ ഒന്നു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമത്രെ. ജാതിമതഭേദമെന്യേ എല്ലാവരും വിശുദ്ധനോടു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന തീവ്രസ്നേഹബഹുമാനാദരങ്ങൾ കണ്ടു് അസഹിഷ്ണുവായ അലയാർഡിനൊ (Aleardino) എന്ന ഒരു പാഷണ്ഡൻ വിശുദ്ധന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ അനുദിനം നടക്കുന്ന അദ്ഭുതപ്രവൃത്തികളിൽ തനിക്കുള്ള അവിശ്വാസത്തെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. ഒരിക്കൽ ഇയ്യാൾ മറ്റു പല സ്നേഹിതന്മാരോടുകൂടി ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം ഒരു വാദു കെട്ടി. തന്റെ കൈയിലുള്ള സ്റ്റീകപ്പാത്രം ശക്തിയായി നിലത്തോട്ടെറിഞ്ഞിട്ടു പൊട്ടാത്ത പക്ഷം താൻ വിശുദ്ധനിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദ്ഭുതങ്ങളിലും പരിപൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കാമെന്നായിരുന്നു ആ വാദു്. ഈ വാക്കനുസരിച്ചു്, പാത്രം ഊക്കോടുകൂടി കൽത്തറയിലേക്കു എറിഞ്ഞു. എന്നാൽ അദ്ഭുതം! പാത്രം തറയിൽ പതിഞ്ഞ ശബ്ദം അന്തരീക്ഷത്തിൽ മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടതല്ലാതെ അതിനു യാതൊരു ഹാനിയും സംഭവിച്ചില്ല. . . . . .

നമ്മുടെ വിശുദ്ധന്റെ ശരീരം സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന ബസലിക്കായുടെ വൈശിഷ്ട്യം വണ്ണിക്കുവാൻ അസാദ്ധ്യം. വിശുദ്ധന്റെ ജീവിതകുസുമം സ്വർലോകവാടിയിൽ പരിലസിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ ഹികവാസം വെടിഞ്ഞിട്ടധികകാലവിളംബമെന്നേ, ഇറാലിയുടെ കിത്തിസ്സംഭങ്ങളിൽ ഒന്നായ ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ പണി സമാരംഭിക്കപ്പെട്ടു. മുപ്പതു കൊല്ലങ്ങൾകൊണ്ടാണ് അതിന്റെ പണി പൂർത്തിയായതു്. അമൂല്യമായ മാർബിൾക്കല്ലുകളാൽ അതിമനോഹരമായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഈ കീർത്തിസ്തംഭത്തിന്റെ മഹിമാവിനു മുമ്പിൽ നൂറാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും ഒരു ഭാവഭേദവും വന്നിട്ടില്ലാത്തതു തന്നെ അതിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ടല്ലൊ.

'അദ്ഭുതപ്രവർത്തകൻ' എന്ന അപരനാമത്താൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഈ വിശുദ്ധന്റെ, 'സുവിശേഷ പെട്ടകം' എന്നു് ൻ-ാം ഗ്രിഗോറിയോസ് മാർപ്പാപ്പായാൽ അഭിസംബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഈ വന്ദ്യന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ ഹഠാദാകർഷിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുന്ദരമായ ജീവിതക്രമമാണു്. ദൈവവും താനും മാത്രമെ ഉള്ളൂ എന്ന വിധത്തിലാണു് അദ്ദേഹം ഈ ലോകത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നതു്. ആയതിനാൽ ഭൗമികമായ യാതൊരു ചിന്തയ്ക്കും നമ്മുടെകഥാപുരുഷൻ അധീനനായിരുന്നില്ല.

൨. വിശുദ്ധന്റെ സഭാപ്രവേശനവും പവിത്രതയും.

നമ്മുടെ കഥാനായകൻ 'പോർട്ടുഗൽ' രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ലിസ്ബൺ നഗരത്തിൽ, കുലീനന്മാരും കുബേരന്മാരുമായ മാതാപിതാക്കന്മാരിൽനിന്നു ക്രിസ്തു-ൽ ജാതനായി. ശൈശവാൽ പ്രഭൃതി ഭക്തികൃത്യങ്ങളിൽ അതിയായ അഭിരുചി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. പതിനഞ്ചു വയസ്സുവരെ സ്വഭവനത്തിൽത്തന്നെ ഒരു സാധാരണജീവിതം നയിച്ചു. തന്റെ പ്രതിഭാവിലാസവും കുടുംബത്തിന്റെ സമ്പൽസമൃദ്ധിയും ലോകരീത്യാ ഒരു സുഖജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു് പര്യാപ്തമായിരുന്നു. എന്നാൽ ലൗകികങ്ങളായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ക്ഷണികങ്ങളാകയാൽ അതിന്റെ മായാവിഭ്രമങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഭ്രമിച്ചില്ല. വിപുലമായ ധനത്തേയും ഉൽ

കൃഷ്ണപദവിയേയും, അഭിലഷണീയമായ സ്ഥാനമാനങ്ങളേയും, കിംബഹുനാ, ലോകത്തിന്റെ ആകർഷണങ്ങളേയും ശുഷ്കസമാനം പരിഗണിച്ച് "നീ എന്നെ വഞ്ചിച്ചിരിക്കുന്നു: നിന്റെ ശക്തി ബലഹീനമായ ഒരു ഞാങ്ങണയ്ക്ക് തുല്യമത്രെ; നിന്റെ ഐശ്വര്യമെല്ലാം ധൂമസമം. നിന്റെ വിനോദമെല്ലാം ചാരിത്രശുദ്ധിയെ നശിപ്പിക്കുന്ന മണ്കുഴികൾ ആകുന്നു" എന്ന മായാമയമായ ലോകത്തോടു പറഞ്ഞു.

"മനസ്സാക്ഷിയുള്ള യഥാർത്ഥമായ സ്ഥിതി—

അനാദിതൊട്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൈവ'ത്തിന്റെ ആഹ്വാനത്തെ സാദരം ശ്രവിച്ച്, 'ഓ കർത്താവെ! എനിക്കു നിന്റെ ബലിപീഠംതന്നെ വാസസ്ഥലമായിരിക്കട്ടെ' എന്നു് ഉച്ചൈസ്വരം ഉദ്ഘോഷിച്ചുകൊണ്ട്, വി. ആഗസ്തീനോസിന്റെ സന്ന്യാസസംഘത്തിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. എന്നാൽ തന്റെ ബന്ധുമിത്രാദികൾ കൂടക്കൂടെ തന്നെ സന്ദർശിച്ചിരുന്നതിനാൽ, ധർമ്മക്രിയകൾക്കു് അതിയായ വ്യഗ്രത സംഭവിച്ചേക്കുമെന്നു ഭയന്നു്, രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞു്, അന്തോനിസ് 'കൊയ്ന്ത്രാ' എന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കു് മാറിത്താമസിച്ചു. അവിടെ എട്ടുവർഷം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഇക്കാലത്തു് ജീവിതശുദ്ധിയാൽ പുണ്യസോപാനത്തിന്റെ പടികൾ അടിക്കടി അദ്ദേഹം കയറിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അനന്തരം തന്റെ ഇരുപത്തൊമ്പതെത്ത വയസ്സിൽ ഫ്രാൻസിസ്കൻ സഭാംഗമായിച്ചേർന്നു. വിശുദ്ധൻ എല്ലാ ഗുണങ്ങളുടെയും ഒരു വിളനിലമായിരുന്നുവെങ്കിലും, ശുദ്ധത എന്ന ഗുണം വിശേഷവിധിയായി അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രശോഭിച്ചിരുന്നു. അശുദ്ധവിചാരങ്ങൾ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥലം പിടിക്കുന്നതിനു് താൻ അനുവദിച്ചില്ല. ഒരു മുഖക്കണ്ണാടി, എത്രയും നിസ്സാരമായ നിശ്വസനത്താൽ മലിനവും നിഷ്പ്രഭവും ആക്കി ചെയ്യപ്പെടുകയും അതിന്റെ പ്രതിബിംബികാശക്തി ഇല്ലാതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ എത്രയും നിസ്സാരമായ അശുദ്ധ പാപത്താൽ, ഹൃദയത്തിന്റെ പരമാർത്ഥതയും അതിന്റെ സ്വപ്രഭാവങ്ങളുടെ പ്രകാശവും നഷ്ടപ്പെടുമെന്നുള്ള വസ്തുത,

അദ്ദേഹം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വിശിഷ്ടഗുണംമൂലമത്രെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ മനുഷ്യരൂപമുള്ള ഒരു വാനരരൂപിയെന്നുകൂടി വിളിച്ചിരുന്നതു്. ഈ ഗുണം അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചതു് നിസ്തുലപരിശ്രമഫലമായിട്ടാണു്. ഉദ്ഭവദോഷത്താൽ ഉൽഭ്രമമായ സകല പ്രലോഭനങ്ങളോടും ഭോഗാസക്തിയോടും ശരിയായി പോരാടിയതിന്റെ ശേഷമാണു ശുദ്ധതയുടെ ഹിമതുല്യകുസുമത്തെ അദ്ദേഹം കരസ്ഥമാക്കിയതു്. ഏതുവംവിധമായ ഒരു വിജയാനന്തരം ഒരാത്മാവു് അനുഭവിക്കുന്ന പരമാനന്ദത്തിനു പരിണാമമെപ്രകാരമാണെന്നു ഉണ്ടോ? "എന്റെ നിഷ്കളങ്കതാകാരണം നീ എന്നെ ഉത്ഥാനം ചെയ്തു. അനവരതം അങ്ങയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ എന്നെ സ്ഥാപിച്ചു. എന്നു് രാജകീയപ്രവാചകനോടു കൂടി നമുടെ വിശുദ്ധനു പറയുന്നതിനു സാധിക്കും.

൩. അജ്ഞാതജീവിതം

പാപകരമായ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിന്നു് വിമുക്തനാകുന്നതിനു് വിശുദ്ധൻ കണ്ടെത്തിയമാർഗ്ഗം ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹമാണു്. മനസ്സിനേയും ശരീരത്തേയും താൻ ഒരുപോലെ സംയമനം ചെയ്തു.

"ആത്മസംയമനം നിത്യം ചെയ്തിട്ടുന്ന മഹാമതി
രാജ്യംപിടിച്ചടക്കുന്നവീരനെക്കാളുമുത്തമൻ"

എന്നാണല്ലൊ കവിവാക്യം. ഈ മഹൽകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു് സ്വശക്തിയിൽ പൂർണ്ണവിശ്വാസമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അഹോരാത്രം പ്രാർത്ഥനയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. "സ്ഥിരതയോടും ഉപവാസത്തോടും കൂടിയ നിന്റെ പ്രാർത്ഥനകൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്നു് നീ അറിഞ്ഞാലും" എന്ന ദൈവനിവേശിത വാക്യത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം അദ്ദേഹം സമഗ്രമായി മനസ്സിലാക്കി. നമുടെ എല്ലാപ്രവൃത്തികളിലും ദൈവസഹായം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നുള്ള വസ്തുത അദ്ദേഹം സദാ ഹൃദിസ്മരിച്ചിരുന്നു. "ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തമായിട്ടെന്നപോലെ ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു് എന്തെങ്കിലും വിചാരിക്കുന്നതിനു് ഞങ്ങൾ പ്രാപ്തരാണെന്നല്ല, പ്രത്യുത, ഞങ്ങളുടെ പ്രാപ്തി ദൈവത്തിൽ നിന്നുമാകുന്നു." (കൊ-രണ്ടാ-ലേ. ൩. ൫.) സൂര്യന്റെ മൂടും പ്രകാശവും തട്ടാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം ഭൂമി

എപ്രകാരം അന്ധകാര നിബിഡവും ഫലശൂന്യവുമായിരിക്കുമോ അപ്രകാരംതന്നെ, ഒരു മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവ് ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ പ്രകാശിതമാകാത്തപക്ഷം, മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ നീചമായ വികാരങ്ങളെ നിഗ്രഹിക്കുന്നതിനോ, ഉപവിയിലും വിശ്വാസത്തിലും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനോ, നിത്യാനന്ദപ്രദായകമായ പുണ്യം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനോ, സാധിക്കാതെ ഫലശൂന്യമായി, അജ്ഞാനതമസ്സിനാൽ സമാവരണം ചെയ്യപ്പെടുമെന്നുള്ള വസ്തുത അദ്ദേഹം ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. "അക്ഷീണമായി നാം സദാ പ്രാർത്ഥിക്കണം' എന്നാണല്ലൊ ദൈവസൂക്തി. (ലൂക്കാ. ൧൮-൧) പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന അവസരത്തിലെല്ലാം തനിക്കു ദൈവത്തോടുള്ള നിസ്സീമമായ സ്നേഹത്തെ വിശുദ്ധൻ ഏറ്റവും പറഞ്ഞിരുന്നു. മരണം സമാഗതമായിരിക്കുന്നുവെന്നു താൻ അറിഞ്ഞപ്പോൾ, ലോകത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി ത്യജിക്കുന്നതിനും ദൈവത്തോട് ഉപരി സംയോജിക്കുന്നതിനും പൂർവ്വവൽ ശ്രമിച്ചു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം കംപസാമ്പിറൊ (Camposampiero) എന്ന സന്ന്യാസാശ്രമത്തിന്റെ അടുത്തുള്ള ഒരു പ്രശാന്തസ്ഥലത്തിരിക്കുമ്പോൾ, പടർപ്പുള്ള ഒരു വലിയ വൃക്ഷം കാണുന്നതിനിടയായി. ആ സ്ഥലത്ത് തനിക്കു ഒരു ചെറിയ കൂപ്പുപണിയിക്കുന്നതിനുള്ള അഭിലാഷം മേധാവിയെ അറിയിക്കയും അതു് അധികൃതന്മാർ സാധിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. അവിടെ ജപത്തിലും ധ്യാനത്തിലും താൻ ജീവിതം നയിച്ചു.

൪. പ്രാർത്ഥനയും ശാന്തസ്വഭാവവും.

"എല്ലാറ്റിലും പ്രധാനമായി ദൈവഭീതിയും ദൈവിക ജ്ഞാനവും, പരിശുദ്ധതമത്രിത്വത്തോടുള്ള സ്നേഹവും സമ്പാദിക്കു" എന്ന അസ്സീസിയിലെ വി. ഫ്രാൻസീസിന്റെ പ്രബോധനമനുസരിച്ചു് നമ്മുടെ വിശുദ്ധൻ തന്റെ ആത്മാവാകുന്ന തോണിയെ സ്വർഗ്ഗീയതുറമുഖത്തടുപ്പിക്കുന്നതിനു് ശ്രമിച്ചു. എല്ലാപ്രവൃത്തികളും ശരിയായി പര്യവസാനിക്കുന്നതിനായി പ്രാർത്ഥനയൊടെയത്രെ ആരംഭിച്ചിരുന്നതു്. സഭാശുശ്രൂഷയിൽ അത്യുത്സാഹവിശ്വാസമില്ലായിരുന്നെങ്കിലും വളരെ ഭാരമുള്ള ജോലികൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനും താൻ അ

ശേഷം വൈമനസ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ഇതിന്റെ കാരണം പ്രാർത്ഥനവഴിയായി തനിക്ക് സഹായം ലഭിക്കുമെന്നുള്ള ദൃഢ വിശ്വാസമായിരുന്നു. "മനുഷ്യന്റെ മനോരാജ്യത്തിലുള്ളതിനേക്കാൾ അധികം കാര്യങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ട് സാധിക്കണം" എന്ന് ടെനിസൺ പറയുന്നതു് എത്രവാസ്തവം!

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാന്തസ്വഭാവം, തന്നോട് പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള ഏവരെയും വിസ്മയിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല. അജസഹജമായ ശാന്തത അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു് പ്രസ്ഫുരിച്ചിരുന്നു. സംഖ്യാതീതമായ ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു് താൻ പാത്രീഭൂതനായിരുന്നെങ്കിലും ഈ വസ്തുത താൻ അന്യരെ അറിയിച്ചിരുന്നില്ല.

൪. സാധാരണ്യം.

വിശുദ്ധൻ അസാധാരണമായ ഒന്നും അന്വേഷിച്ചിരുന്നില്ല. സാധാരണമല്ലാത്ത ഒരു പ്രാർത്ഥനാരീതി ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നു് തനിക്ക് ആഗ്രഹമില്ലായിരുന്നു. നാം അനുദിനം ചെയ്യുന്ന ജപങ്ങൾ വിശ്വാസത്തോടും സ്ഥിരതയോടുംകൂടി ചെയ്യണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം പ്രസംഗപീഠത്തിൽ നിന്നു് സദാപി വിശ്വാസികളെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നതു്. പുണ്യത്തിന്റെ രഹസ്യം അടങ്ങിയിരുന്നതു് നമ്മുടെ സാധാരണ ഭക്തികൃത്യങ്ങൾ തക്കവിശ്വാസത്തോടുകൂടി ചെയ്യുന്നതിലാണെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം.

ദിവ്യപൂജാർപ്പണ സമയത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന വണക്കം അന്യാദൃശംതന്നെ. ഇപ്രകാരമുള്ള ഭക്തികൃത്യങ്ങളിൽ താൻ കാണിച്ചിരുന്ന ക്രമവും സൂക്ഷ്മതയും കാണികളുടെ ശ്രദ്ധയെ ബലാദാകർഷിച്ചിരുന്നു. ദിവ്യപൂജാവസരത്തിൽ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന വണക്കവും തീക്ഷ്ണതയുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു തേജഃപുഞ്ജംപോലെ പ്രശോഭിക്കുന്നതു്.

ഫ്രഞ്ചുരാജ്യത്തുള്ള ലിമോജസ് (Limoges) എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ഒരു ദേവാലയത്തിൽ വച്ചിച്ച ഒരു ജനസമൂഹത്തോടു് പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ നടന്ന ഒരു

സംഭവം പ്രത്യേകം പ്രസ്താവാർഹമാണ്. ജനങ്ങൾ ഏവരും ഈ വന്ദ്യപ്രഭാഷകനെ, ആപാദമസ്തകം സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, തന്റെ വാഗ്മാധുരിയിൽ ശ്രോതാക്കൾ ഉന്മത്തരായിരിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം അപ്രതീക്ഷിതമായി പ്രസംഗത്തിനു പൂർണ്ണവിരാമമിട്ടു്, ശിരോവേഷ്ടനംചെയ്തു് സമാധിയിൽ നിലകൊണ്ടു. സന്നിഹിതരായിരുന്ന ജനൌഘം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചലതകണ്ടു അത്ഭുതപരതന്ത്രരായി. നമ്മുടെ കഥാനായകൻ അവാങ്മുഖനായി, തൂഷ്ണീകനായി, നിശ്ചേഷ്ടനായി, നില്ക്കുന്നതിന്റെ കാരണമെന്തായിരിക്കുമെന്നു് ഓരോരുത്തരും ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി. എന്തിനധികം. ഏവർക്കും അതു് സംഭ്രമജനകമായ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു:— വിശുദ്ധൻ കുറെക്കഴിഞ്ഞു് സമാധിയിൽനിന്നുണരുകയും തന്റെ ശിരസ്സിനെ സമാവരണം ചെയ്തിരുന്ന വസ്ത്രത്തെ മാറ്റുകയുംചെയ്തു. അനന്തരം പ്രസംഗം തുടർന്നു. ഈ അസാധാരണ സംഭവത്തിനു ദൃക്സാക്ഷികളായ ജനങ്ങളുടെ ഹൃത്തടത്തിൽ ശിലാരേഖപോലെ പ്രശുദ്ധമായി പതിഞ്ഞ മതിപ്പു് എത്രമാത്രമെന്നു് വിവരിക്കുവാൻ അസാദ്ധ്യം.

൩. ഒരു ദർശനം.

വി. അന്തോനീസിന്റെ പുണ്യാഭിവൃദ്ധിയുടെ ഫലമായി അനേകം പാരത്രിക നന്മകൾ ലഭിച്ചു എന്നുമാത്രമല്ല, "ലിലിപുഷ്പത്തിൽ വസിക്കുന്ന ഉണ്ണിയീശോയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനും ഈ ദിവ്യപൈതലിന്റെ ആലിംഗനസുഖം അനുഭവിക്കുന്നതിനും ഇടയായി. ഈശോയുടെ ഈദൃശസന്ദർശനങ്ങളിൽ നമ്മുടെ വിശുദ്ധൻ എത്ര പരമാനന്ദം അനുഭവിച്ചിരിക്കണം! "എന്റെ ആത്മാവു് സ്നേഹിക്കുന്നവനെ കണ്ടു്; ഞാൻ അവനെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തും. പിന്നെ വിട്ടുപോകുന്നതിനു് ഞാൻ അനുവദിക്കയില്ല." എന്നു് ഹൃദയംഗമമായും സാർത്ഥകമായും പറയുന്നതിനു് വിശുദ്ധനല്ലാതെ ആർക്കു സാധിക്കും.

ഒരിക്കൽ വിശുദ്ധൻ ഏകാഗ്രചിത്തനായി തന്റെ മുറിയിൽ വേദപുസ്തകം വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ണിഈശോ, ശോഭായമാനമായ കിരണങ്ങളാൽ പരിവേഷ്ടിതനായി, വിശുദ്ധൻ

വഹിച്ചിരുന്ന പുസ്തകത്തിൽ നല്കുകയും, സ്നേഹമസൃണമായ ചുംബനങ്ങളാൽ അദ്ദേഹത്തെ സന്തോഷസാഗരത്തിൽ നിമഗ്നനാക്കുകയുംചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിൽ ആ പ്രദേശമെല്ലാം ദിവ്യ ശോഭയാൽ പ്രകാശിച്ചു. ഈ അസാധാരണ സംഭവത്തിന്റെ സ്മരണ നിലനിൽക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്, വിശുദ്ധൻ അതി നിർമ്മലവും ശുദ്ധമവുമായ ഒരു ലിലിപുഷ്പത്തെ— പവിത്രചിഹ്നത്തെ—വഹിച്ചുകൊണ്ട് ദിവ്യ ഉണ്ണിയെ പരിരംഭണം ചെയ്യുന്ന വിധത്തിൽ ചിത്രിക്കപ്പെടുന്നത്.

൭ പരിശുദ്ധ മാതാവിനോടുള്ള ഭക്തി.

വിശുദ്ധന് പ. മാതാവിനോട് അതിയായ സ്നേഹാദരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രകാരന്മാർ എല്ലാവരും ഐകകണ്ഠ്യേന സംവദിക്കുന്നു. പുണ്യവാന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളെ നാം വായിക്കുന്നതായാൽ, അവയിൽ വി. മറിയത്തിന്റെ സ്വഭാവനൈർമ്മല്യത്തേയും പരിപൂർണ്ണമായ പരിശുദ്ധതയേയും പ്രകീർത്തിക്കുന്ന സംപ്രീതിതങ്ങളായ ഉപമകൾ നാം കണ്ടെത്തും. മാതാവിനെ അമൂല്യമായ ഒരു പാത്രത്തോടും, ശുദ്ധമായ ലിലിപുഷ്പത്തോടും, സദാപച്ചയായ ഒലിവ് വൃക്ഷത്തോടും, രമണീയമായ ഒരു മഴവില്ലിനോടുമെത്ര അദ്ദേഹം ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത്. "മഴവില്ലിനെനോക്കി അതിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ സ്തുതിക്കുക. അതിന്റെ ശോഭ എത്ര മനോഹരമായിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ മഹിമാവിലാസത്താൽ ആകാശം ആവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിക്കുന്നു. സർവ്വശക്തന്റെ കരങ്ങൾ അതിനെ ദൃശ്യമാക്കുന്നു" (Eccl. xi 12. 13) വി. മറിയത്തെ മഴവില്ലിനോട് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത് എത്ര ഉചിതമായിരിക്കുന്നു. നോഹിന്റെ കാലത്തെ ജലപ്രളയത്തെക്കുറിച്ചു ഭയന്നിരുന്നവർ, ഇനിയും ജലപ്രളയംകൊണ്ട് ലോകത്തെ നശിപ്പിക്കയില്ല എന്നുള്ള വാഗ്ദാനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായ മഴവില്ലുകണ്ട് സന്തോഷിച്ചിരുന്നു. ഇതുപോലെ ആപൽക്കരമായ ഈ ലോക ജീവിതത്തിൽ, തിന്മയാകുന്ന മേഘപടലങ്ങളാൽ സമാവരണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഈ "കണ്ണീരിന്റെ സ്ഥലത്തു" രക്ഷാകരമായ പാഥയെ മൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിനു് ആശാജനകവും ആശ്വാസ

പ്രദവുമായ ഒരു മഴവില്ലായി വി. മറിയത്തെ നമുക്ക് ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധന്റെ പ്രബന്ധങ്ങളിലും പ്രഭാഷണങ്ങളിലും സഭർഗ്ഗരാജ്ഞിയുടെ അവകാശത്തെയും വിശേഷാധികാരത്തെയും അദ്ദേഹം സവിസ്തരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാതാവിന്റെ സഭ്ഗ്രാരോപണ രഹസ്യത്തിന്റെ ഒരു പ്രേഷകൻ തന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഒരിക്കൽ വിശുദ്ധൻ ഈ രഹസ്യത്തെപ്പറ്റി തീക്ഷ്ണമായി ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മാതാവ് തന്നോട് ഇപ്രകാരം പറയുന്നതായി തോന്നി "മകനെ, അവതീർണ്ണനായ വചനത്തിന്റെ സജീവപേടകമായ ഈ എന്റെ ശരീരം പാപത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവെന്നും, ദൈവപുത്രന്റെ ഇടത്തു ഭാഗത്തേയ്ക്ക് വാനാരൂപികളാൽ ഞാൻ ഉയർത്തപ്പെട്ടവെന്നും നീ ധരിക്കുക."

"സഭ്ഗ്രാജ്യത്തിൽ മാലാഖാമാരിലും ഉപരിയായി ദൈവജനനിയെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു" എന്നു നമസ്കാരപുസ്തകത്തിൽ മാതാവിന്റെ സഭ്ഗ്രാരോപണ ദിനത്തെ സംബന്ധിച്ചു ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഈ വാക്യം നമ്മുടെ വിശുദ്ധന്റേതാണ്. ഈ സഭ്ഗ്രാരോപണത്തിന്നു ഒരുത്തമസാക്ഷിയായിട്ടാണ് വിശുദ്ധനെ തിരുസ്സഭ പരിഗണിച്ചിരിക്കുന്നതു്. റോമിലെ വി. പത്രോസിന്റെ ബ്രഹ്മാണ്ഡദേവാലയത്തിൽ ദൈവമാതാവിന്റെ ഒരു രൂപം ചിത്രിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഒരുഭാഗത്തു പൗരസ്ത്യസഭയുടെ പ്രസിദ്ധമല്പാനായ വി. ക്രിസോസ്തോമും, മറുഭാഗത്തു് വി. മറിയത്തിന്റെ അമലോത്ഭവസാക്ഷിയായി വി. ഫ്രാൻസിസും സഭ്ഗ്രാരോപണത്തിനു സാക്ഷിയായി വി. അന്തോനീസും നില്ക്കുന്നതായിട്ടാണു ചിത്രിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

പ്രഭാഷണങ്ങൾകൊണ്ടും പ്രബന്ധങ്ങൾകൊണ്ടും മാത്രമല്ല വിശുദ്ധൻ മരിയഭക്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ശൈശവം മുതൽ മാതാവിനോടുള്ള സ്നേഹം നിർവ്യാജമായി അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രശോഭിച്ചിരുന്നു. കന്യകകളുടെ കന്യകയായ മറിയത്തിനു് തന്നെ കാലേക്കൂട്ടി പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ പ്രത്യേകസഹായം നിമിത്തമാണു, പാപപങ്കത്തിൽനിന്നു പ

രിപൂർണ്ണമായി വിമുക്തനാകുന്നതിനു് അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചതു്. പ. കന്യക, മാതൃസഹജമായ സ്നേഹത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ കഥാനായകനെ സംരക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു്, ശ്രുതി എന്ന അമൂല്യരത്നത്തെ, അതെ "തുംഗസ്ഥരുടെ ഭ്രഷണവും തുച്ഛരുടെ ഉന്നമനവും, ഹീനരുടെ ശ്രേഷ്ഠതയും, കന്യകകളുടെ മഹത്വമുള്ള ദർപ്പണവും ദൈവത്തിന്റെ മിത്രവും, അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ദൈവദൂതന്മാരുടെ വാത്സല്യസോദരിയും ആയ ചാരിത്രത്തെ, അദ്ദേഹത്തിനു സമ്പാദിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചതു്. "കർത്താവിനോടുള്ള സ്നേഹമല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു സ്നേഹവും അവനിൽ അവസിച്ചിരുന്നില്ല."

൬. എളിമയും നിസ്വാർത്ഥതയും.

അദ്ദേഹത്തിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന ഗുണങ്ങളിൽ പ്രാമുഖ്യം വഹിക്കുന്നതു ഇവയാണു്. കൂടാതെ പരിശുദ്ധ തമ്പുരാട്ടിയോടും അനിർവാച്യമായ സ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. "ക്രൂശിതനായ ഈശോയെ അറിയുകയും സ്നേഹിക്കയും അനുകരിക്കയും ചെയ്ക" എന്നായിരുന്നു തന്റെ മുദ്രാവാക്യം.

ഏവരുടെയും സ്നേഹത്തിനും അഭിമാനത്തിനും പ്രശംസയ്ക്കും താൻ പാത്രീഭൂതനായിരുന്നിട്ടും തന്റെ എളിമ എന്ന പുണ്യകുസുമത്തിനു യാതൊരു വാട്ടവും തട്ടിയില്ല. ജനതയുടെ വ്യർത്ഥസ്തുതികളാകുന്ന പ്രചണ്ഡമാരുതനു്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയവാടിയിലുള്ള പുണ്യകുസുമങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു് സാധിച്ചില്ല. ഇതിന്റെ കാരണം എന്തായിരിക്കാം. എളിമയാകുന്ന കോട്ടയാൽ ആ മാരുതന്റെ ശക്തിയെ അദ്ദേഹം നിരോധിച്ചിരുന്നു. "ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ പുണ്യം ഏതു്? എന്നു ചോദിക്കുന്നെങ്കിൽ എളിമയാകുന്നുവെന്നു് ഞാൻ ഉത്തരം നൽകും. രണ്ടാമത്തെ പുണ്യം എന്തെന്നു ചോദിക്കുന്നതായാൽ എളിമയാണെന്നു ഞാൻ പറയും. മൂന്നാമത്തേതും അതുതന്നെ എന്നു് ഞാൻ പ്രതിവചിക്കും" എന്നു വി. ആഗുസ്തീനോസു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്യങ്ങൾ എളിമയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നില്ല

യൊ? അന്തോനിസിന്റെ ശ്രേഷ്ഠഗുരുവായ അസ്സീസിയിലെ വി. ഫ്രാൻസീസ്, നമ്മുടെ വിശുദ്ധനോടുള്ള അതിയായ ബഹുമാനം നിമിത്തം 'മെത്രാൻ' എന്നു പലപ്പോഴും അഭിസംബോധനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഉന്നതപദവിയൊ, മാന്യതയൊ പ്രതിയൊ അദ്ദേഹം പ്രത്യാശിച്ചില്ല. യഥാർത്ഥ എളിമയുടെ ഫലമായ നിഷ്കാപട്യം, അതെ 'എളിമയുടെ പര്യായപദമായി ഗണിക്കാവുന്ന ഹൃദയനൈർമ്മല്യം' സീമാതീതമായി അദ്ദേഹത്തിൽ വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. ലോകസംസാരത്തെ പരിഗണിക്കാതെ സകലതും, ദൈവേഷ്ടമനുസരിച്ചു താൻ പ്രവർത്തിച്ചു. ഇപ്രകാരം വിശുദ്ധന്റെ ആത്മശുദ്ധത, ഹൃദയനൈർമ്മല്യം എന്നീ രണ്ടു പക്ഷങ്ങളിന്മേൽ ഉന്നതങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഉദ്ധൃതമായി. താൻ ജനങ്ങളുടെ സൂരിക്കും പ്രശംസക്കും കാരണമായിട്ടുണ്ടെന്നുകൂടി അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

ഈ അവസരത്തിൽ എളിമ എന്ന പുണ്യത്തെപ്പറ്റി ചിലർക്കുള്ള മിഥ്യാബോധത്തെ നിവാരണം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും ശരീരത്തിന്റെ നിരുന്മേഷതകൊണ്ടുമാണ് എളിമ ഉദ്ഭവമാകുന്നതു എന്നതത്രെ ഇക്കൂട്ടരുടെ അഭിമതം. ഇതു കേവലം അർത്ഥശൂന്യവും അടിസ്ഥാനരഹിതവുമാണെന്നു വിശുദ്ധന്റെ ജീവചരിത്രം തന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ധീരധീരം പോരാടേണ്ടിയിരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ പുണ്യവാൻ അപ്രകാരം ചെയ്തിരുന്നു. ഒരിക്കൽ 'പുതുവൻസ്' (Puduans) എന്ന ജാതിക്കാരെ അധൃഷ്യനായ എസ്സിലിനൊ (Ezzilino) നിഷ്ഠുരതയോടുകൂടി പീഡിപ്പിച്ചപ്പോൾ, നീതിയും സ്വാതന്ത്ര്യവും സംസ്ഥാപിക്കുവാനായി നമ്മുടെ കഥാനായകൻ സധൈര്യം പുറപ്പെട്ടു. ഇതുപോലെ പല സംഭവങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കാൻ സാധിക്കും. വിസ്തരഭയത്താൽ ഇതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുന്നു.

ൽ. ആർജ്ജവബുദ്ധി.

കപടഭക്തിയുടെ ഒരു ലാഞ്ഛനപോലും അദ്ദേഹത്തിൽ കണ്ടിരുന്നില്ല. ചിലർ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന കപടഭക്തിയുടെ ബാഹ്യചേഷ്ടകൾ അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചിരുന്നുമില്ല. മറ്റുള്ളവരെ ശാസിക്കേണ്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ അവരുടെ വിലയൊ നിലയൊ നോ

ക്കാതെ സമഭാവനയോടുകൂടി സധൈര്യം ഈ കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. ഇപ്രകാരം മുഖംനോക്കാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പക്ഷം ചിലരുടെ അപ്രീതിക്കു താൻ പാത്രമായേക്കുമെന്നുള്ള ഭീതി അദ്ദേഹത്തിനു് അണുപോലും ഇല്ലായിരുന്നു. ഇതു തന്റെ ആഭിജാത്യത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നാണു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സചേതനമായ വ്യക്തിവിലാസം, മറ്റുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങളിലുള്ള ബഹുമാനം മുതലായ നൈസർഗ്ഗികഗുണങ്ങൾ, തക്കവിഷയമായ പല സംഗതികൾ കേട്ടു്, ഉഭയകക്ഷികളും സമ്മതിക്കത്തക്ക രീതിയിൽ കാര്യങ്ങൾ തീർമ്മാനിക്കുന്നതിനു്, അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു.

൬. പ്രകൃത്യതീതമായ പുണ്യങ്ങൾ

തന്റെ ജീവിതോപവനം, സാധാരണമായ സുകൃതപുഷ്പങ്ങൾകൊണ്ടു തന്നെയല്ല, ദൈവികമായ പല കുസുമങ്ങൾകൊണ്ടും പ്രശോഭിതമാക്കി ചെയ്തിരുന്നു. പാരത്രികമായ പരമാനന്ദലഹരിയിൽ തന്റെ ഹൃദയം ലയിച്ചിരുന്നു. ജനങ്ങൾ തനിക്കു നൽകുന്ന സ്തുതികുസുമാഞ്ജലിയെ അതിന്റെ യഥാർത്ഥരൂപത്തിൽ താൻ ദർശിച്ചു.

"അഖിലഹൃദയാം വിരക്തി" എന്ന പുണ്യം യാവജ്ജീവം അദ്ദേഹത്തിൽ വിളങ്ങിയിരുന്നു. താൻ ബാലലീലകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോഴും, വി. അഗുസ്തീനോസിന്റെ സഭയിൽ ചേർന്ന അവസരത്തിലും, ഒരു ഫ്രാൻസിസ്കൻ സന്ന്യാസിയായി, ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ അന്യാദൃശമായ വൈദുഷ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന വേളയിലും "പാടുവായിലെ അദ്ഭുതപ്രവർത്തകൻ" എന്ന തന്റെ കീർത്തി ധാവള്യം നാടെങ്ങും പ്രചരിച്ച ഘട്ടത്തിലും, പ്രസ്തുതഗുണം തന്നിൽ കണ്ടിരുന്നു. നിനക്കു് എല്ലാ സുകൃതവസ്തുക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നാലും വിരക്തി എന്ന അരക്കെട്ടു് ഇല്ലെങ്കിൽ പുണ്യവസ്തുക്കളെ മണ്ണിൽക്കൂടി വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടു് നടക്കേണ്ടിവരും' എന്ന വി. ഈറാനിമ്മോസിന്റെ വാക്യം ഇവിടെ സ്മർത്തവ്യമത്രെ.

൫൫. മൗനവ്രതം.

എല്ലാ വിശുദ്ധന്മാരും ഏകാന്തതയും മൗനവ്രതവും ഇഷ്ട പ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ വിശുദ്ധൻ 'മൗനാവലംബനം' ആ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. മൗനം എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത് ആരോടും സംസാരിക്കാതിരിക്ക എന്നല്ല. പ്രത്യുത, ഈശ്വര ജ്ഞാനം കൂടുതൽ സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി ബാഹ്യേന്ദ്രിയ വ്യാപാ രങ്ങളിൽനിന്ന് വിരമിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി മനസ്സിന് ലബ്ധ മാകുന്ന ഏകതാനത അഥവാ ഏകാഗ്രതയാണ് അത്. ഇപ്ര കാരമുള്ള മൗനികൾ ആകുന്നു 'സാക്ഷാൽ മഹാത്മാക്കളും ഭ്രമിയു ടെ ലവണാംശങ്ങളും' എന്നതെ മെൽസിയിലെ മുനിവര്യനായ തോമസ്സ് കാതലൈൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്.

മേൽപ്രസ്താവിച്ച മൌനം ദീക്ഷിക്കുന്നതിന് വിശുദ്ധൻ അ തിയായി ആഗ്രഹിച്ചു; എങ്കിലും സഭാനിയമമനുസരിച്ച് നാടെ ങ്ങും പോയി പ്രസംഗിക്കേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ വനാന്തരത്തി ലെ ഏകാന്തവാസം അദ്ദേഹം അനുഭവിക്കാതിരുന്നില്ല. പ്രേഷി തവൃത്തിയിൽ നിമഗ്നനായിരുന്ന അവസരങ്ങളിൽപോലും വി. ബ്രയ്സ്- വി. പൌലൊ എന്നിവരെപ്പോലെ, ഗുഹകളിൽ അ ഭയംപ്രാപിച്ചിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ധ്യാനനിഷ്ഠയും കർമ്മതല്പര തയും ഒരേവിധത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് ഇദ്ദേഹത്തെപ്പോ ലെ മറെറാരു പുണ്യവാനും സാധിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു പറയാം. സു ദീർഘമായ പ്രസംഗാനന്തരം അൽവേർന (Alwerna) ഗിരിയി ലാണ് ഇദ്ദേഹം വിശ്രമിച്ചിരുന്നതു്.

൫൬. അൽവേർന.

ഇററലിയിൽ അൽപ്പിനയിൻസ് പർവ്വതങ്ങളിലുള്ള ഒരു വി ജനപ്രദേശമാണിതു്. ഈ സ്ഥലം വി. ഫ്റാൻസീസിനു തപ സ്സുചെയ്യുന്നതിനായി ഒരുദാരബുദ്ധി പാരിതോഷികമായി നൽ കിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതു് നമ്മുടെ കഥാനായകനു് കൊടുക്കാമെന്നു് ഫ്റാൻസീസ് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ വിശുദ്ധനാകട്ടെ തന്റെ എളിമമൂലം ഗുരുവിന്റെ ഇതു വലിയ ഉപകാരത്തിനു് താൻ അ യോഗ്യനാണെന്നു് വിചാരിച്ചു് നന്ദിപൂർവ്വം അതു തിരസ്കരിച്ചു.

ഇവിടെ വിശ്രുതൻ ഏകാന്തതയും നിശബ്ദതയുമാകുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്തിരുന്നു. ഏകാന്ത സ്ഥലം ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥലമെന്നും, പ്രശാന്തത, വാനാരൂപികളുടെ കണ്ണപിയൂഷമായ ഗാനവും സപ്തർഷിവാസികളുടെ സ്തോത്രവും ശ്രവിക്കുന്നതിനു് ഉപകരിക്കുന്നുവെന്നും വിശ്രുതൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. ഇതിനാലല്ലയോ "മൌനം എന്നുള്ളതു് കുപ്പായക്കീശയിൽ ഇട്ടുകിലുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതും എണ്ണി നിർണ്ണയിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതുമായ അമൂല്യധനം നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഭണ്ഡാഗാര"മെന്നു് കാർലൈൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്. "മൌനം സർവാർത്ഥസാധകം" എന്നുമുണ്ടല്ലൊ.

ഫ്നു. ,,പാടിപ്പറക്കും പറവകുലങ്ങൾ."

പക്ഷിവൃന്ദങ്ങളുടെ സ്വച്ഛന്ദവിഹാരം വിശ്രുതനെ വാദാകർഷിച്ചിരുന്നു.

"മധുകര കൃതമേളം പക്ഷിജാലസ്യരാഗം
വിധുരത കലരാതമ്പോടു കൊയ്യുന്ന ഗാനം"

അദ്ദേഹത്തെ ആനന്ദിപ്പിച്ചിരുന്നു. അൽവേർന മലമുകൾ വിഹഗസമൂഹത്തിന്റെ ഒരു നിവേശസ്ഥലമായിരുന്നതിനാൽ ഈ "ലഘുപക്ഷ ധാരികളായ വാനാരൂപികളെ"ക്കണ്ടു് നയനസാഫല്യം വരുത്തുന്നതിനു് പലപ്പോഴും സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തിലേക്കു് ശീഘ്രം ഉദ്ഗതമാകുന്ന ഒരു ധ്യാനനിരതാത്മാവിന്റെ സാമ്യം ഈ "പാടിപ്പറക്കുന്ന പൈങ്കിളി ക്കൂട്ടത്തിൽ" അദ്ദേഹം സംവിക്ഷിച്ചിരിക്കണം. വിശ്രുതന്റെ ഉപന്യാസങ്ങളിൽ പല സ്ഥലത്തും ഇവയെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവയിലൊന്നിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. "നിങ്ങൾ കൊക്കിനെപ്പോലെ സ്നേഹമുള്ളവരായിരിക്കുവിൻ. ഇവ വളരെ ദൂരം പറക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഒന്നു മുന്നിൽപറന്നു് അതിന്റെ ക്ഷീണത്താൽ മറ്റുള്ളവ തന്നെ അനുഗമിക്കുന്നതിനു് ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഏവം വിധം നിങ്ങളും മന്ദബുദ്ധികളെ സഹായിക്കുകയും അലസരെ ഉൽസുകരാക്കുകയും ധൃതഗതിക്കാരെ ശാന്തഗതരാക്കുകയും ചെ

യ്യുവിൻ: സത്യമാർഗ്ഗം അജ്ഞാതമായിട്ടുള്ളവർക്ക് നിങ്ങളുടെ സന്മാ തൃകയാൽ അതു് കാണിച്ചുകൊടുക്കുവിൻ. പരസ്പരം സ്നേഹത ക്ഷമിപ്പിൻ.'' ഇവിടെ സ്നേഹത്തിന്റേയും കരുണയുടേയും ആവ ശ്യമത്രെ പ്രസ്പഷ്ടമാക്കുന്നതു്.

വീണ്ടും തന്റെ ശ്രോതാക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഉന്നതങ്ങ ളിലേക്കു് ഉയർത്തുന്നതിനായി മറ്റുചില പക്ഷികളുടെ സ്വഭാവ വിശേഷത്തെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം ഉപന്യസിക്കുന്നു. "ഉന്നത സ്ഥ ലത്തുള്ള ശിലാഗഹരത്തിൽ നിഡനിർമ്മാണം ചെയ്യുന്ന പ്രാവി നെ അനുകരിക്കുവിൻ'' ഒരു ഉത്തമ ജീവിതംനയിക്കുന്നതിനാഗ്ര ഹിക്കുന്നവന്റെ ആത്മാവു് അഭയം പ്രാപിക്കേണ്ട നിശ്ചലസ്ഥ ലം ഈശോയുടെ പാർശ്വഭാഗത്തുള്ള മുറിവല്ലാതെ മ റ്റൊന്നുമല്ല. പല സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു് ശേഖരിക്കുന്ന ചരി ന്നഭിന്നമായ പുൽക്കൊടികൾ ആണു് പ്രാവു്, കൂടു് കൂട്ടുന്നതിനു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. മനുഷ്യൻ ചവുട്ടി മെതിച്ച വിചാരിന്ന മാക്കുന്ന ഈ പുൽക്കൊടികൾ എന്താണു്? അവ, ഈശോയുടെ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളായ എളിമ, സൌമ്യത, ദാരിദ്ര്യം, ക്ഷമ, സ്വപ രിത്യാഗം. മുതലായവതന്നെ. ലോകം ഇവയെ നിരുപയോഗമാ യി പരിഗണിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഭക്താത്മാവെ! ഇവ നിനക്കു് ഈശോയുടെ ഹൃദയമാകുന്ന ശിലയുടെ അഗാധഗർത്തത്തിൽ കൂടു് പണിയുന്നതിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളത്രെ.''

തിരുഹൃദയഭക്തി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം പ്രദർശി പ്പിച്ച തൈക്ഷ്ണ്യം ഫ്രാൻസിസ്കൻ സഭയുടെ ഇതരാംഗ ങ്ങൾക്കും ഒരുത്തമ മാതൃകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാ വു് പരിശുദ്ധത, ഭ്രാതൃത, സ്നേഹം മുതലായ ഗുണങ്ങളാൽ വിഭൂ ഷിതമായിരുന്നു. പണ്ഡിതാഗ്രേസരനായ ഒരു സന്ന്യാസി ശ്രേ ഷ്ഠൻ ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. "സ്നേഹം പലപ്പോഴും ശാസ്ത്ര പരിധികളെ ഉല്ലംഘിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുതയാ ണു് ഒരു സ്നേഹിതനെന്ന നിലയിൽ, ദീർഘകാലം എനിക്കു് അ ടുത്തു പരിചയിക്കാനിടവന്ന എന്റെ യുവസന്ന്യാസിയിൽ ഞാൻ കാണുന്നതു്. ഇദ്ദേഹം ലൌകിക കാര്യങ്ങളിൽ അഗാധ പാണ്ഡി

തൃം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളതിനുംപുറമെ, വിശ്വവിശ്രുതന്മാരായ വേദ ശാസ്ത്ര പാരംഗതന്മാരെ ചിത്ത ശുദ്ധിയിലും ദൈവസ്നേഹത്തിലും അതിശയിക്കുന്നു. "സ്വയം ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ട് കത്തിക്കാളുന്ന ദീപമെന്നു" യോഹന്നാൻ മാംദാനായെപ്പറ്റി പറയപ്പെട്ടുന്ന വാക്യം ഇദ്ദേഹത്തിലും അനപർത്ഥമായിത്തീരുന്നു. സ്നേഹമാകുന്ന ദിവ്യാഗ്നി അദ്ദേഹത്തെ ദഹിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ തന്റെ പാവന ജീവിതം ലോകത്തെ ആകമാനം പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഏവർക്കും അനുകരണയോഗ്യമായി പരിലസിക്കുന്നു.

"കാരുണ്യമാകുന്ന ഗുണം ബലത്താ—
ലാകൃഷ്ടമായിടുവതല്ല നൂനം
മേൽനിന്നു കീഴോട്ടതുശാന്തമായ
വർഷം കണക്കെ പൊഴിയുന്നതത്രെ"

എന്നു് ആംഗ്ലേയ കവിതിലകനായ ഷെക്സ്പീയർ യഥാർത്ഥമായി നിർവ്വചിച്ച വിധത്തിലുള്ള സ്നേഹമായിരുന്നു നമ്മുടെ വിശുദ്ധനിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നതെന്നു പറയാം.

ദൈവസ്നേഹത്തിൽ ലീനചിത്തനായിരുന്നതുകൊണ്ടു പ്രവൃത്തിയിൽ അദ്ദേഹം പരാങ്മുഖത പ്രദർശിപ്പിച്ചുവെന്നു് ചിലർ സംശയിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ഈ സന്ദേഹം അസ്ഥാനത്താണു്. അദ്ദേഹം ക്രൂശിതനായ ഈശോയെ യഥോപയുക്തം അനുകരിച്ചിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരാത്മാവിൽ പ്രവൃത്തിതല്പരത, ധ്യാനനിഷ്ഠയേയും ധ്യാനതല്പരതപ്രവൃത്തിശീലത്തെയും ഉളവാക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ക്രിസ്തുനാഥൻ മനുഷ്യരക്ഷാർത്ഥം പീഡകൾ സഹിക്കയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുന്ന ഒരുവൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെ?

൧൪. വേദപ്രചാര രീതി.

വിശുദ്ധൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന വേദപ്രചാരാസക്തി അന്യാദൃശമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയത്തിനു നിദാനമായ ആധ്യാത്മികജീവിതത്തിലത്രെ ഈ ഗുണം വേരുന്നിയിരുന്നതു്.

തന്റെ സന്ന്യാസജീവിതത്തിന്റെ പ്രഥമഘട്ടത്തിൽ മൊറോക്കോയിലുള്ള പ്രാകൃതന്മാരോടു് സത്യവേദം പ്രസംഗിച്ചു് സപരിശ്രമത്തെപ്പോലും ബലികഴിച്ച വേദസാക്ഷികളുടെ ധീരകൃത്യങ്ങളെ പ്രത്യേകപുരസ്സരം പാരായണം ചെയ്തിരുന്നു. അവരെപ്പോലെ ഒരു വേദസാക്ഷിയായി മരിക്കണമെന്നുള്ള അഭിവാഞ്ഛ അദ്ദേഹത്തിനു് അങ്കുരിച്ചു. താൻ 'കോയിമ്പ്രാ' എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നപ്പോൾ ഫ്റാൻസിസ്കൻ സഭയിലെ പ്രഥമവേദസാക്ഷികളുടെ തിരുശ്ശരീരങ്ങൾ അവിടെ കൊണ്ടുവന്നു. ഈ അഭിനവമായ കാഴ്ച വിശുദ്ധനിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്ന അഭിലാഷത്തെ ശതഗുണീഭവിപ്പിച്ചു. തൽഫലമായിട്ടത്രെ അദ്ദേഹം ഒരു ഫ്റാൻസിസ്കൻ സഭാംഗമായതു്. സഭയിൽ ചേർന്നയുടനെതന്നെ, പ്രേഷിതവൃത്തിയിലും രക്തസാക്ഷിത്വത്തിലുമുള്ള അത്യാസക്തിയാൽ പ്രേരിതനായി, ക്രിസ്തുനാഥന്റെ വേലയെ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനായി, അജ്ഞാനതിമിരത്തിൽ കിടന്നു വലയുന്ന നിരവധി ആളുകൾക്കു സത്യമാർഗ്ഗം കാട്ടിക്കൊടുപ്പാനായി, അതെ

"ദീപം കൊളുത്തിക്കുടത്തിനകത്തെത്തും
സ്ഥാപിക്കുമാറില്ല നമ്മളാരും.
വീട്ടകാക്കെല്ലാർക്കും ദീപ്തിലഭിക്കുവാൻ
നാട്ടിനിരുത്തുന്നു ദീപകാലിൽ" എന്ന യേശുനാഥന്റെ ഈ ഉദ്ബോധനത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം സമ്യക്കായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു്, സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു് ആഫ്രിക്കായിലേക്കു് അദ്ദേഹം യാത്രയായി. എന്നാൽ അവിടെ ചെന്നയുടനെ ഒരു ജ്വരം ബാധിച്ചതിനാലുണ്ടായ ദേഹാസ്വാസ്ഥ്യനിമിത്തം സ്വദേശത്തേക്കു് മടങ്ങുന്നതിനു നിർബ്ബന്ധിതനായി. തന്റെ ഈ യാത്ര അത്ര ശുഭകരമല്ലായിരുന്നു. "അന്യഥാ ചിന്തിതം കാര്യം, ദൈവമന്യത്ര ചിന്തയേൽ" അദ്ദേഹം കയറിയ കപ്പൽ, പ്രതികൂലവും അപ്രതിഹതവുമായ കൊടുങ്കാറ്റിനു വിധേയമായി, ഇറ്റലിയുടെ തീരത്തടുത്തു. ഈ വന്ദ്യപ്രേഷിതനിൽനിന്നു് സത്യവേദപ്രകാശം ലഭിക്കുന്നതിനു ഭാഗധേയം സിദ്ധിച്ചതു ഇറ്റലിക്കാണു്.

ഇറാലിയുടെ അന്നത്തെ സാന്മാർഗ്ഗികസ്ഥിതി ശോചനീയം തന്നെയായിരുന്നു. പാഷണ്ഡികളുടെയും മതവൈരികളുടെയും ഒരു കേളീരംഗമായിരുന്നു ആ സ്ഥലം. ഈ കശ്മലന്മാരുടെ സന്മാർഗ്ഗവിധ്വംസകങ്ങളായ പ്രക്ഷോഭണങ്ങളാൽ അന്തരീക്ഷം വിഷസങ്കലിതമായിരുന്നു. നമ്മുടെ വിശുദ്ധന്റെ വേദപ്രചാരാസക്തിയുടെ മാറ്റ് അറിയുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉരകല്ലായി പരിണമിച്ചതു് ഇറാലി ആയിരുന്നു എന്നു പറയാം.

തന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളും മിശിഹായ്ക്കു സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് സുവിശേഷവേല ആരംഭിച്ചു. തന്റെ നിസ്തുലസുന്ദരമായ വാഗ്ധോരണി ശ്രവിച്ച ഏവരും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ചില കൃമുഡികൾക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ അമൃതവചനങ്ങൾ ഹൃദയാകൃതമായിത്തോന്നി.

"കഥത്തിന്നും ദുഷ്ടനാംഹാ! സാദൃശ്യം പരമത്യുതം;
മധുരംകൊണ്ടു കോപിക്കും....." എന്നു് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ഇവിടെ എത്ര അനുചിതമായിരിക്കുന്നു. മതവൈരികൾ തന്നെ ശ്രവിക്കാത്ത അവസരങ്ങളിൽ വിശുദ്ധൻ കടലോരങ്ങളിൽപോയി മത്സ്യങ്ങളോടു ഇപ്രകാരം പ്രസംഗിച്ചിരുന്നു. 'മത്സ്യങ്ങളെ! നിങ്ങൾ എന്നെ ശ്രവിപ്പിൻ. പിതാവു് എന്നെ അവഹേളിച്ചതിനാൽ നിങ്ങളോടു ഞാൻ ദൈവവാക്യം അറിയിക്കുന്നു. എന്റെ സഹോദരങ്ങളെ! നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിനോടു് സീമാതീതമായി കൃതജ്ഞതപ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവം, പ്രളയകാലത്തു്, സർവ്വജന്തുക്കളെയും നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങളെ മാത്രം രക്ഷിച്ചു. ജോനാസ് ദീർഘദർശിയെ കടലിൽനിന്നു് രക്ഷിക്കുന്നതിനും നിങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തു. ക്രിസ്തുവിന്റെയും തന്റെയുമായി പത്രോസു് സീസറിനു കൊടുത്ത കരം — ആ നാണ്യം — നിങ്ങളിൽ അല്പയോ കണ്ടെത്തിയതു്. ആ ദിവ്യഗുരുവിന്റെ ഭക്ഷണമായി നിങ്ങൾ പലപ്പോഴും തീർന്നിട്ടില്ലയോ'.

വിശുദ്ധന്റെ ഈ വാക്കുകൾ കേവലം വനരോദനമല്ലായിരുന്നു. തന്റെ സ്വരം ശ്രവിച്ചമാത്രയിൽ മത്സ്യങ്ങൾ എല്ലാം സോ

ൽക്കണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചു. അവയുടെ തല ഉയർത്തി, വിശുദ്ധന്റെ അധരങ്ങളിൽനിന്നു നിരർഗ്ഗളം നിർഗ്ഗമിച്ച വാക്കുകളെ സശ്രദ്ധം ശ്രവിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ഈ തിര്യഗ്ജന്തുക്കൾക്കും ബുദ്ധി ഉണ്ടോ എന്നുകൂടി പ്രേക്ഷകർ സംശയിച്ചു പോകും. ഈ അസാധാരണസംഭവം കണ്ട മനുഷ്യർ പലരും വിശുദ്ധൻ വിരിയ വലയിൽ അകപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരം തന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ കൊണ്ടും അത്ഭുതപ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടും അനവധി ജനങ്ങളെ ക്രിസ്തുരാജന്റെ ചെങ്കോലിനു വിധേയരാക്കിയതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹം ഫ്രാൻസിലേക്കുപോയി. അവിടെ 'വിളവു് വിപുലവും വേലക്കാർ ദുർല്ലഭവും' ആയിരുന്നു. തൽമൂലം നമ്മുടെ വിശുദ്ധൻ തന്റെ ഭാഷണമാധുരിയാകുന്ന ആയുധവുമെടുത്തു വേല ആരംഭിച്ചു. നിരവധി 'കറകൾ' കൊയ്തെടുത്തു. തന്റെ പ്രസംഗം സകല ജാതിക്കാരോടുമായിരുന്നു. ക്രിസ്തുമതത്തോടു് അസഹിഷ്ണുത പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന പാഷണ്ഡികളോടു ശക്തിയുക്തം പോരാടി. താൻ അവർക്കു് ഒരു കണ്ണുകോടാലിയായിരുന്നു എന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. അവരിൽ അഗ്രഗണ്യന്മാരായ അൽബിജനസു് (Albigenes) കാഥരെ (Cathari) പതരേനി (Patareni) പ്രഭൃതികൾ വിശുദ്ധന്റെ നിശിതമായ വാക്ശരത്തിനു ലക്ഷ്യമാകുകതന്നെ ചെയ്തു. പതിതരെ പരാജിതരാക്കുന്നതിനു താൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച അനിതരസാധാരണമായ വാഗ്വിലാസവും തീക്ഷ്ണതയും നിമിത്തം 'പാഷണ്ഡികളുടെ ചുറിക' (Hammer of heritics) എന്ന പ്രശസ്തനാമത്തിനു് അദ്ദേഹം അർഹനായി.

വിതണ്ഡാവാദികളുടെ കപട പ്രസംഗങ്ങളാൽ പാഷണ്ഡബീജങ്ങൾ നാടെങ്ങും വിതയ്ക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും ഇവയെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പരാജിതനായില്ല. സകലരേയും ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു് ആനയിക്കുന്നതിനു് താൻ അവിശ്രമം പരിശ്രമിച്ചു. വിശ്വാസാന്ധന്മാർക്കു് സത്യവേദപ്രകാശം നൽകിയും, സത്യപഥത്തിൽനിന്നു് വ്യതിചലിച്ചവർക്കു് സത്യമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിച്ചും, പിതാവിനെ അന്വേഷിച്ചുവരുന്ന ധൂർത്തപുത്രന്മാരെ ആലിംഗനം ചെയ്തും, ഏവരോടും പിതൃസഹജമായ സ്നേഹം പ്രദർശി

ട്ടിച്ചും അദ്ദേഹം തന്റെ ജോലി നിവ്വിഘ്നം നിവ്വഹിച്ചു. ഭൌമികമായ യാതൊരു ഫലത്തെയും ഇച്ഛിച്ചില്ല താൻ ഇവ്വിധം പ്രവത്തിച്ചതു്. പ്രത്യുത സുവിശേഷത്തിൽ നിന്നു് താൻ പഠിച്ച സനാതന സത്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ഏകോദ്ദേശത്തോടെയത്രെ.

൬. മിത്രത്വം.

അദ്ദേഹത്തിൽ അതിയായി വിളങ്ങിയിരുന്ന മറ്റൊരു ഗുണം വിശ്വസ്തതയായിരുന്നു. ബന്ധുമിത്രാദികളെ അദ്ദേഹം നിഷ്കളങ്കമായും ദൃഢമായും സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. വിശുദ്ധന്റെ ആപ്തമിത്രമായ ആബട്ടു് തൊമ്മസ് ഗാല്ലൊ (Abbot_Thomas Gallo) യെ സംബന്ധിച്ചു് താഴെ ചേർക്കുന്ന ചെറുകഥ, നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ മൈത്രിയുടെ ദാർഢ്യത്തെ പ്രസ്ഫുഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ടു്.

അന്തോനിസ്സിന്റെ മരണശേഷം ഈ ആശ്രമാധിപൻ തന്റെ കണ്ണാത്തിലുണ്ടായ അതി ദുസ്സഹവേദനനിമിത്തം, സപ്തമുറിയിൽ ഏകാകിയായി ഇരിക്കയായിരുന്നു. എന്നാൽ തേജോമയമായ മുഖഭാവത്തോടുകൂടി മൌനം അവലംബിച്ചു്, സമീപത്തു് നില്ക്കുന്ന അന്തോനീസ്സിനെ ആകസ്മികമായി കണ്ടമാത്രയിൽ വിദ്യുച്ചരക്തി ഏറെറപോലെ ഒന്നു ഞെട്ടി. ശാരീരികമായി വേർപിരിഞ്ഞ തന്റെ ആപ്തമിത്രത്തെ കണ്ടതിലുണ്ടായ സന്തോഷാതിരേകത്താൽ അയാൾ കുറെ നേരത്തേയ്ക്കു ഇതികത്ത്യതാമൂഢനായി ഭവിച്ചു. പിന്നീടു് ധൈര്യം അവലംബിച്ചു് സംസാരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ വി. അന്തോനീസാകട്ടെ, യാതൊന്നും പ്രതിവചിക്കാതെ, പലരേയും സുഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള സപ്തകര പല്ലവത്തെ നീട്ടി സ്നേഹിതന്റെ കണ്ണപ്രദേശത്തെ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടു്, അരനിമിഷം നിശ്ചലനായി നിലകൊണ്ടു. അനന്തരം "ഞാൻ എന്റെ ചെറു കഴുതയെ പാദുവായിൽ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു്, ഇതാ എന്റെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിലേക്കു് പോകുന്നു" എന്നു് മൃദുസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തു.

ആ സന്ന്യാസിശ്രേഷ്ഠൻ ആശ്രമവാസികളായ സകലരുടെയും പക്കൽച്ചെന്നു് "അന്തോനീസ്സിനെ കണ്ടോ" എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു് അവിടെയെല്ലാം അന്വേഷിച്ചു. എന്നാൽ എന്തു ഫലം! ആ സന്ന്യാസിവര്യൻ വിസ്മയഭരിതനായി അടുത്തു കഴിഞ്ഞ ആ സംഭവത്തിന്റെ കാരണത്തെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ അവസരത്തിലാണു്, തന്റെ സ്നേഹിതന്റെ പ്രത്യാഗമനത്താൽ തനിക്കു് ലബ്ധമായ പൂർണ്ണ സുഖത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണയുണ്ടായതു്. തന്റെ ഗളപ്രദേശത്തെ വേദനനിർദ്ദേശം നിങ്ങി. "ഞാൻ എന്റെ ഗർദ്ദഭത്തെ പാദുവായിൽ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു ഇതാ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു് പോകുന്നു" എന്നു് അന്തോനീസ് ഉച്ചരിച്ച വാക്യത്തിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ടാർത്ഥം അപ്പോൾമാത്രമേ അയാൾക്കു മനസ്സിലായുള്ളൂ. തപസ്സുകൊണ്ടും ദണ്ഡനംകൊണ്ടും നിഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട സ്വന്തംശരീരത്തെ, വി. അന്തോനീസു് പാദുവിയിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ തന്റെ പരിശുദ്ധവും നിർമ്മലവുമായ ആത്മാവു് ദിവ്യരക്ഷകനോടും പരിശുദ്ധജനനിയോടുംകൂടി ദൈവത്തെ അനവരതം അനുഭവിക്കുന്നതിനായി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു് സത്വരം യാത്രയായി.

൧൯. മരണവും നാമകരണവ്യവഹാരവും

൧൨൩൧-ാമാണ്ടു് ജൂൺമാസം ൧൩-ാംനു വെള്ളിയാഴ്ച സായാഹ്നത്തിലാണു് നമ്മുടെ വിശുദ്ധൻ "മഹത്വമുള്ള നാഥേ! പ്രതാപവാനായ കർത്താവേ! നിങ്ങൾക്കു് സ്വസ്തി" എന്ന മധുരഗാനം പാടിക്കൊണ്ടു് കർത്താവിൽ നിദ്രയടഞ്ഞതു്. ഈ അവസരത്തിൽ കുട്ടികൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി തെരുവിൽക്കൂടി "ആ പുണ്യപിതാവു് മരിച്ചു; ആ വിശുദ്ധ പ്രസംഗകൻ നിര്യാതനായി; — വി. അന്തോനീസ് ചരമമടഞ്ഞു" എന്നിങ്ങനെ മർമ്മഭേദകമായ വിധം നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ഏവരുടെയും ഒരു പിതാവായി വർത്തിച്ച ഈ പുണ്യപുരുഷന്റെ അകാല മരണം ഏവർക്കും അതിദുസ്സഹ ദുഃഖത്തിനു കാരണമായി ഭവിച്ചു.

കർത്താവിനാൽ സംപ്രീതനായിരുന്ന നമ്മുടെ കഥാനായകൻ പുണ്യവാന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ ചേർക്കപ്പെട്ട ദിനത്തെപ്പറ്റി

മുൻപ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിന്റെ പ്രഥമ വാർഷികദിനമായ ജൂൺ മാസം ൧൯-ാംനു-യാണ് പാദുവായിൽ അത്യാഹ്ലാദത്തോടുകൂടി ആ മഹാമഹം ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടതു്. അന്നു് ജനങ്ങൾ നാനാവിധത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച ഹർഷപ്രമുദിത യഥാവിധം വർണ്ണിക്കുന്നതിനു് എന്റെ തൂലികയ്ക്കു ശക്തിയില്ലതന്നെ.

ഒരുവർഷംമുമ്പു് ദൈവത്തിന്റേയും മനുഷ്യരുടെയും സ്നേഹപാത്രമെന്നും ഒരു പുണ്യവാനെന്നും ജനങ്ങളാൽ പ്രഘോഷിക്കപ്പെട്ട ആ പൂജ്യപാദന്റെനേരെ തദ്ദിഗ്വാസികൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന സ്നേഹബഹുമാനാദരങ്ങൾ അധികമാകയില്ലല്ലൊ. തന്റെ ജനനസ്ഥലമായ ലിഡ്ബൺ പട്ടണത്തെ അദ്ദേഹം എത്ര മഹത്വപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. "പോർട്ടുഗൽ രാജ്യത്തിനു്, വി. അന്തോനീസിന്റെ മഹത്വമല്ലാതെ മറ്റു മാഹത്മ്യങ്ങൾ ഇല്ലെന്നു സങ്കല്പിക്കുന്നപക്ഷം, അതു് ധാരാളം മതിയാകും" എന്നു് ഇപ്പോൾ ഭാഗ്യമോടെ വാഴുന്ന മർപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അരുളിച്ചെയ്ത അഭിപ്രായം മേൽപ്രസ്താവിച്ച വസ്തുതയെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നില്ലയൊ?

ഉപസംഹാരം.

വി. അന്തോനീസിന്റെ ജീവിതചരിത്രം സമഗ്രമായി നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും ആ പുണ്യപുരുഷന്റെ അജ്ഞാതവും മാതൃകായോഗ്യവുമായ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ഇനിയും പലതും പറയേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. പക്ഷെ വിസ്താരഭയത്താൽ അതു സവ്യഥം ഉപേക്ഷിക്കയെ നിവൃത്തിയുള്ളു. അദ്ദേഹം ജ്ഞാനസമ്പന്നനായിരുന്നെങ്കിലും "മരങ്ങൾ താഴ്ന്ന വലങ്ങളിലെ; വനങ്ങൾ താഴ്ന്ന ജലങ്ങളിലും" എന്നതുപോലെ വളരെ എളിമയുള്ളവനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃത്യനിഷ്ഠ സുപ്രസിദ്ധമത്രെ. ജോലി എത്രകണ്ടു് വിനീതമായിരുന്നുവൊ, അത്ര കൂടുതൽ താല്പര്യം അതിൽ അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. ലോകദൃഷ്ടിയ്ക്കു നിസ്സാരവും അജ്ഞാതവുമായ ഒരു ജീവിതമാണു താൻ നയിച്ചിരുന്നതു്. ലൌകികോദ്ഗതിക്കായി ആലോചിച്ചും ദിവാസ്വപ്നംകണ്ടും സമയം ദുർവ്യയം ചെയ്യുന്ന പതിവു് ഉണ്ടായിരുന്നേയില്ല. ലോകത്തിൽ, നിസ്സാരനായി, പരിത്യക്തനായി കാണപ്പെടുന്നതിനു

വേണ്ടി ഒരു ദാസനാകുവാൻപോലും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. അന്യരെ ഉപദേശിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയല്ലാതെ താൻ അന്യരെപ്പറ്റിയോ, അന്യരോടൊ യാതൊന്നും സംസാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഏകദേശം നാല വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവകുടീരം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുമവസരത്തിൽ കണ്ടുകാർഡ് ഈ വസ്തുതയ്ക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. ശരീരം "മണ്ണോടുമണ്ണ്" ചേർന്നെങ്കിലും തന്റെ നാവ് സജീവമായി കാണപ്പെട്ടു. തദവസരത്തിൽ ലിസ്ബണിലെ മിനിസ്റ്റർ ജനറലായിരുന്ന വി. ബനവന്തൂർ, വിശുദ്ധന്റെ നാവ് സഭകരങ്ങളിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട്, അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന പരസ്സഹസ്രം ജനങ്ങളോട് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു. "ദൈവത്തെ സദാസ്തുതിക്കയും മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ട് അപ്രകാരം പ്രവർത്തിപ്പിക്കയും ചെയ്ത അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട നാവെ! നിനക്ക് ഇപ്പോൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്ര വലിയ മഹത്വമുണ്ടെന്നുള്ളതു് അനുകത സിദ്ധമല്ലയൊ."

വിശുദ്ധന്റെ പരിപാവനജീവിതംനിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിനു സംസിദ്ധമായ ജനസാധീനതയെപ്പറ്റി വല്ലവരും തന്നോടു പറയുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹമായിരിക്കും ആദ്യമായി അത്ഭുതപ്പെട്ടുന്നതു്.

"ഗുണമുള്ളവനും തന്നുടെ
ഗുണമറിവതു പാരിലന്യനാലത്രെ
കണ്ണുനിജമഹിമാനം
കാണ്മതു കണ്ണാടിതന്നിലാണല്ലൊ." എന്ന കവിവാക്യം ഇവിടെ സ്മർത്തവ്യമത്രെ. ദൈവത്തിനു്, ഇഷ്ടംപോലെ ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഒരു ആയുധമായി ഈ വിശുദ്ധൻ സഭയും ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചു. പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതിനാഗ്രഹിക്കുന്നവരെല്ലാം ഇപ്രകാരമല്ലയൊ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു്. എല്ലാ വിശുദ്ധന്മാരും അഭ്യസിച്ചിരുന്നതും ഈ മഹാഗുണം തന്നെ ആയിരുന്നു.

ചിത്രം.

പാദുവായിലെ ബസിലീക്കായുടെ വലിയ അൾത്താരയ്ക്കുള്ള ഒരു സുന്ദരകസുംഭത്തിന്മേൽ ജിയോട്ടൊ (Giotto) എന്ന പ്രസിദ്ധ ചിത്രകാരനാൽ വിവിധവർണ്ണത്തിൽ ചിത്രിക്കപ്പെട്ട പടമാണു വിശുദ്ധന്റെ എല്ലാ ചിത്രങ്ങളിലുംവച്ച് ഏറ്റവും പുരാതനതയും പ്രാധാന്യവും അർഹിക്കുന്നതു്. പുണ്യ

വാന്റെ യഥാർത്ഥ ഉയരമുള്ള ആ ചിത്രം കണ്ടാൽ വി. അന്തോനി സ് തന്നെ അവിടെ നില്ക്കുയാണോ എന്ന് ആരും സംശയിച്ചു പോകും. ആശിസ്സു നൽകുവാൻ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന വലതു കൈയ്യോടും ഒരു സുവിശേഷഗ്രന്ഥത്താൽ അലംകൃതമായിരിക്കുന്ന ഇടതു കൈയ്യോടുംകൂടെ ചിത്രിച്ചിരിക്കുന്ന ആ പ്രതിമ എത്ര രമണീയം! എത്ര മനോഹരം! ശിരസ്സിലെ പട്ടം പൂണ്ണ ചന്ദ്രനെപ്പോലെ ശോഭിക്കുന്നു. മന്ദസ്മിതം സ്ഫുരിക്കുന്ന വദനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹനശക്തിയേയും സൗമ്യതയേയും, തേജോമയമായ കണ്ണുകൾ തന്റെ ധീവിലാസത്തെയുമത്രെ പ്രദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതു്.

വിശുദ്ധന്റെ ചില സച്ചിന്തകൾ.

"മരണമെന്ന കല്ലു മനുഷ്യനിൽ നിപതിക്കുമ്പോൾ, ജ്ഞാനമെന്ന പൊന്നും, വാഗ്മിതപമെന്ന വെള്ളിയും, ധനമെന്ന പിച്ചളയും, അധികാരമെന്ന ഇരിമ്പും പൊട്ടിത്തകർന്നു നാമാവശേഷമായിത്തീരുന്നു." = "നമ്മുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ വിശിഷ്യ കണ്ണുകളെ നാം നല്ലതിൻവണ്ണം കടിഞ്ഞാണിട്ടു കീഴ്പ്പെടുത്തണം. നേരുള്ളാരു ഇതരേന്ദ്രിയങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് ഹൃദയത്തോടടുത്തിരിക്കുന്നതു്. അവ ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രദർശനശാലയും, ആത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥ ദർപ്പണവുമാകുന്നു." = "ദുഃഖസമ്പൂർണ്ണമായ ഈ ലോകത്തിൽ സന്തോഷം നി അന്വേഷിക്കരുതു്" = "ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവനു്, സമയം പരിമിതമായിത്തോന്നുന്നു." = "അജ്ഞാനം ദൈവത്തിനും ഉദാസീനത മനുഷ്യർക്കും ഇഷ്ടമുള്ളതാകുന്നു." = "ഐശ്വര്യത്തിലും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മനുഷ്യർ വളരെ ദുർലഭമായിട്ടേ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു വിചാരിക്കയുള്ളു." = "സ്നേഹം അഗ്നിയാകുന്നു. അഹംകാരമാകുന്ന കാറ്റു്, ഭോജനാസക്തിയാകുന്ന ജലം, സുഖഭോഗമാകുന്ന ധൂമം, എന്നിവയത്രെ ഈ ദിവ്യാഗ്നിയെ കെടുത്തുന്നതു്."

NIHIL OBSTAT. Fr. John Joseph, O. C. D.,
IMPRIMATUR. ✠ Fr. Angelus Maria, O. C. D.
Ernakulam, *18—1—1932.* *Archiep. Verap.*

Printed and published by Br. James for the 'League,'
Puthenpally, Seminary, Verapoly.

മനുഷ്യപുത്രൻ

റവ. പ്ലാസിഡ് ഫാൽട്ട് എസ്. എം. അവർകളാൽ വിരചിതമായ "Son of Man" എന്ന സുപ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തർജ്ജമ. ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഗമനത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ, അവിടുത്തെ ജീവിതം, അവിടുന്നു നിർവഹിച്ച രക്ഷാകരകൃത്യങ്ങൾ ഇവയെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു വിശിഷ്ടകൃതി. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഉപദേശങ്ങളെക്കുറിച്ച് അകത്തോലിക്കർക്കും അവിശ്വാസികൾക്കും ഉള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകൾക്കു സയുക്തികമായ സമാധാനം നൽകുന്ന ഒരു നവീനഗ്രന്ഥം. ഇതാ, പുറപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. വില ഫ്രാ. മാത്രം.

ദാവീദിന്റെ

സംകീർത്തങ്ങൾ

പഴയനിയമഗ്രന്ഥത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതും സ്തോത്രഗീതങ്ങൾ എന്നു അപരനാമമുള്ളതുമായസങ്കീർത്തനങ്ങൾ ഇതാ, പുൽഗാത്തായിൽ നിന്നു ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയോടുകൂടി തർജ്ജമചെയ്തു, പ്രശീത്താഎന്ന സുറിയാനി ഗ്രന്ഥവുമായി ഒത്തുനോക്കി, പാഠഭേദങ്ങൾ പ്രത്യേകം നോട്ടുചെയ്തും, അവശ്യം വേണ്ട വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അവിടവിടെ ചേർത്തും, പുത്തൻപള്ളി ജൂബിലിമെമ്മോറിയൽപ്രസ്സിൽ തയാറായി വരുന്നു. ആവശ്യക്കാർ ഉടനെ അപേക്ഷിക്കുക.

ഭക്തഗാനമാലിക.

ലീഗിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന "ഭക്തഗാനമാലിക" എന്ന പാട്ടുപുസ്തകം മൂന്നു ഭാഗങ്ങളുടെയും രണ്ടാംപതിപ്പു തയ്യാറായി വരുന്നു. ആവശ്യക്കാർ ഉടനെ അപേക്ഷിക്കുക.

Registered No. T. 123. L. No. 227.

വാർഷിക മഹോത്സവം

എസ്സ്. എ. ച്ച്. കൺവേർഷൻലീഗിന്റെ ൧൯-ാമത്തെ വാർഷിക സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞ ജനുവരിമാസം ൩൦-ാം തിയതി ജൂബിലേറിയൻ നി. വ. ദിവ്യശ്രീ കോട്ടയം മെത്രാനച്ചന്റെ തിരുമനസ്സിലെ മഹനീയാദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സാഘോഷം നടത്തപ്പെട്ടു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു ൩൧-ാംതിയതി രാത്രിയിൽ ക്രിസ്തുബ്ദം അഞ്ചാം ശതകത്തിൽ നടന്ന 'എഫേസൂസ് സുനഹദോസു്' അതേ രൂപത്തിൽത്തന്നെ എല്ലായും വിജയകരമായി അഭിനയിക്കപ്പെട്ടുകയുമുണ്ടായി.

സാന്തക്ലാവുസ് ഭാഗ്യക്കുറി.

ലീഗ് ഏജൻസിവഴി സാന്തക്ലാവുസ് ഭാഗ്യക്കുറിയിൽ ചേർന്നിരുന്നവരിൽ താഴെ കാണുന്ന മൂന്നു നമ്പരുകൾക്കു ഫലം രൂപാവിതമുള്ള ഓരോ സമ്മാനം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.

		Coupon No.
T.	21645	1
A.	16469	2
C.	22276	2

ആഘോഷമായ സ്ലീവാപ്പാഠം.

ആഘോഷമായ സ്ലീവാപ്പാഠം എന്നു ചെറുപുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പു് ഇതാ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. വലിയ നോമ്പുകാലത്തു പ്രത്യേകിച്ചു ഉപയോഗപ്രദമായ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ വില ൨. മക്കാം മാത്രം.